

planlægning anvendes aktivt, så lokaliseringen af boliger, arbejdspladser og serviceinstitutioner og -virksomheder bidrager til mindre transport, og her er det lokale »Agenda 21«-arbejde rundt omkring i Danmark, som jeg håber at endnu flere kommuner i den kommende tid vil komme med i, et oplagt redskab, der allerede anvendes i stor stil, og jeg håber også, at forespørgerne er enige med mig i, at lokale »Agenda 21«-planer er et oplagt redskab.

Ud over de nye politiske mål er der sket en række mindre ændringer som følge af udviklingen siden januar 1996.

Her kan jeg nævne, at spørgsmålet om bynetværk som nye landsdelscentre har fået stor opmærksomhed, og at flere by- og kommunesamarbejder har søgt om at blive landsdelscentre. Og regeringen er selvfølgelig meget positiv over for ideen, som jo kan være med til at skabe bedre geografisk balance på Danmarks kortet, men ingen af de kommunale initiativer opfylder i dag de forudsætninger, som et velfungerende egentligt landsdelscenter kræver ud fra en samlet vurdering af samarbejdernes nuværende landsdelscenterfunktioner, f.eks. med hensyn til trafikforholdene og den organisatoriske opbygning af samarbejdet som helhed.

Men der er ingen grund til at give op. Regeringen støtter, at der arbejdes videre med at udvikle bynetværk til landsdelscentre, og for at understrege den gode vilje tilbyder vi faglig bistand og rådgivning til de bynetværk, der har ønske om og potentiale til på sigt at blive landsdelscentre. For man bliver ikke landsdelscenter fra den ene dag til den anden, men regeringen er positiv over for, at det danske bysystem på sigt bliver suppleret med yderligere landsdelscentre eller landsdelscentre under opbygning, når ansøgerne har alle forudsætningerne for det.

For tingene tager tid, og også landsplanredegørelsen har taget tid, men selv om det har været bøvlet, fortryder jeg ikke, at processen har været en tretrinraket. Tværtimod mener jeg, at landsplanredegørelsen er et godt eksempel på, at demokratiet lever og har det godt i Danmark, og at der har været og stadig er en enorm interesse for at præge den danske landsplanlægning.

Og vi har forsøgt at udstikke en landsplanpolitik, der tager afsæt i de mange ideer og forslag, vi har modtaget, og er gået på tværs af de mange hørings svar, og vi har efter bedste evne forsøgt at uddrage de generelle tendenser, som derefter er indgået i de politiske meldinger.

Men der vil altid være ønsker, som ikke kan opfyldes, for landsplanlægning er først og fremmest brede penselstrøg på kortet over de overordnede strukturer, hvor resten overlades til kommunernes og amternes mere detaljerede planlægning at udfylde.

Så der vil heller ikke blive udstedt egentlige direktiver over for amterne og kommunerne, men vi er overbevist om, at med hele den demokratiske proces, som vi her har lagt op til, vil – for at besvare hr. Hans Christian Schmidts spørgsmål – dette have en meget positiv betydning også for den regionale planlægning, og det skal jeg sige noget om nu, for som bekendt er redegørelsen afgivet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i starten af april, og derfor vil det være naturligt, at jeg slutter med at sige, hvad der skal ske i fremtiden, og det lå også i forespørgslen:

Landsplanredegørelsen har fra starten været tænkt som et dokument, der kunne fungere i praksis som et værktøj for den fortsatte mere detaljerede planlægning og ikke bare som et skrivebordsprojekt, og derfor har vi i redegørelsen opstillet et katalog over handlinger, hvoraf det dels fremgår, hvad regeringen vil arbejde for på europæisk plan for at præge udviklingen omkring os, og dels, hvad regeringen nationalt vil tage initiativ til. Handlingerne på dansk jord spænder fra analyser, faglig bistand, seminarer og redegørelser til konkrete eksempelprojekter sammen med amter og kommuner, som vi tidligere har haft betydelig succes med. Amterne har også deltaget aktivt i debatten om landsplanredegørelsen.

Med hensyn til spørgsmålet om regionplanens revision i 1997 har halvdelen af amterne fremlagt forslag og afsluttet offentlighedsfasen, og de øvrige amter forventes at vedtage forslagene inden udgangen af 1997. Den statslige udmelding til denne regionplansrevisionsrunde blev afsluttet inden landsplanredegørelsen, og den nye landsplanredegørelse er derfor en del af grundlaget for den statslige udmelding til den kommende regionplanrevision, der planlægges igangsat i anden halvdel af indeværende år. Sådan er den rullende planlægningsprocedure hos os.

Som nævnt kører den europæiske planproces videre for at opstille et planperspektiv, så vi kan overskue helheden ved enkeltstående beslutninger.

Da vi lever i en tid, hvor et nyt Europakort skal udformes i fællesskab, vil jeg gerne gøre